

“TC Anayasa'sı madde 152 – "Bir davaya bakmakta olan mahkeme, uygulanacak bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davayı geri bırakır. [93]

Mahkeme, Anayasaya aykırılık iddiasını ciddi görmezse bu iddia, temyiz merciince esas hükümlerle birlikte karara bağlanır.

Anayasa Mahkemesi, işin kendisine gelişinden başlamak üzere beş ay içinde kararını verir ve açıklar. Bu süre içinde karar verilmezse mahkeme davayı yürürlükteki kanun hükümlerine göre sonuçlandırır. Ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse, mahkeme buna uymak zorundadır.

Anayasa Mahkemesinin işin esasına girerek verdiği red kararının Resmî Gazetede yayımlanmasından sonra on yıl geçmedikçe aynı kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı iddiasıyla tekrar başvuruda bulunulamaz."

6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun

Anayasaya aykırılığın mahkemelerce ileri sürülmesi başlıklı 40. maddesi

" MADDE 40- (1) Bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu davada uygulanacak bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa;

a) İptali istenen kuralların Anayasanın hangi maddelerine aykırı olduklarını açıklayan gerekçeli başvuru kararının aslını,

b) Başvuru kararına ilişkin tutanağın onaylı örneğini,

c) Dava dilekçesi, iddianame veya davayı açan belgeler ile dosyanın ilgili bölümlerinin onaylı örneklerini, dizi listesine bağlayarak Anayasa Mahkemesine gönderir.

(2) Taraflarca ileri sürülen Anayasaya aykırılık iddiası davaya bakan mahkemece ciddi görülmezse bu konudaki talep, gerekçeleri de gösterilmek suretiyle reddedilir. Bu husus esas hükümlerle birlikte temyiz konusu yapılabilir.

(3) Genel Sekreterlik gelen evrakı kaleme havale eder ve keyfiyeti başvuran mahkemeye bir yazı ile bildirir.

(4) Evrakın kayda girişinden itibaren on gün içinde başvurunun yöntemine uygun olup olmadığı incelenir. Açık bir şekilde dayanaktan yoksun veya yöntemine uygun olmayan itiraz başvuruları, Mahkeme tarafından esas incelemeye geçilmeksizin gerekçeleriyle reddedilir.

(5) Anayasa Mahkemesi, işin kendisine noksansız olarak gelişinden başlamak üzere beş ay içinde kararını verir ve açıklar. Bu süre içinde karar verilmezse ilgili mahkeme davayı yürürlükteki hükümlere göre sonuçlandırır. Ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse mahkeme buna uymak zorundadır."

6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun İstinaf yoluna başvurulabilen kararlar başlıklı 341. maddesi

"MADDE 341- (1) (Değişik:22/7/2020-7251/34 md.) İlk derece mahkemelerinin aşağıdaki kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulabilir:

a) Nihai kararlar.

b) İhtiyati tedbir ve ihtiyati haciz taleplerinin reddi kararları, karşı tarafın yüzüne karşı verilen ihtiyati tedbir ve ihtiyati haciz kararları, karşı tarafın yokluğunda verilen ihtiyati tedbir ve ihtiyati haciz kararlarına karşı yapılan itiraz üzerine verilen kararlar.

(2) Miktar veya değeri üç bin Türk Lirasını geçmeyen malvarlığı davalarına ilişkin kararlar kesindir. (Ek cümle: 24/11/2016-6763/41 md.) Ancak manevi tazminat davalarında verilen kararlara karşı, miktar veya değere bakılmaksızın istinaf yoluna başvurulabilir.[38]

(3) Alacağın bir kısmının dava edilmiş olması durumunda üç bin Türk Liralık kesinlik sınırı alacağın tamamına göre belirlenir.

(4) Alacağın tamamının dava edilmiş olması durumunda, kararda asıl talebinin kabul edilmeyen bölümü üç bin Türk Lirasını geçmeyen taraf, istinaf yoluna başvuramaz.

(5) İlk derece mahkemelerinin diğer kanunlarda temyiz edilebileceği veya haklarında Yargıtaya başvurulabileceği belirtilmiş olup da bölge adliye mahkemelerinin görev alanına giren dava ve işlere ilişkin nihai kararlarına karşı, bölge adliye mahkemelerine başvurulabilir."

6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun Temyiz edilemeyen kararlar başlıklı 341. maddesi

"Temyiz edilemeyen kararlar[48]

MADDE 362- (1) Bölge adliye mahkemelerinin aşağıdaki kararları hakkında temyiz yoluna başvurulamaz:

a)-Miktar veya değeri kırk bin Türk Lirasını (bu tutar dâhil) geçmeyen davalara ilişkin kararlar.

b)-Kira ilişkisinden doğan ve miktar veya değeri itibarıyla temyiz edilebilen alacak davaları ile kira ilişkisinden doğan diğer davalardan üç aylık kira tutarı temyiz sınırının üzerinde olanlar hariç olmak üzere 4. maddede gösterilen davalar ile (23/6/1965 tarihli ve 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanunundan doğup taşınmazın aynına ilişkin olan davalar hariç) özel kanunlarda sulh hukuk mahkemesinin görevine girdiği belirtilen davalarla ilgili kararlar. [49][50]

c)-(Değişik:22/7/2020-7251/39 md.) Yargı çevresi içinde bulunan ilk derece mahkemelerinin görev ve yetkisi hakkında verilen kararlar ile yargı yeri belirlenmesine ilişkin kararlar.

ç)-Çekişmesiz yargı işlerinde verilen kararlar.

d)-Soybağına ilişkin sonuçlar doğuran davalar hariç olmak üzere, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine ilişkin davalarla ilgili kararlar.

e)-Yargı çevresi içindeki ilk derece mahkemeleri hâkimlerinin davayı görmeye hukuki veya fiilî engellerinin çıkması hâlinde, davanın o yargı çevresi içindeki başka bir mahkemeye nakline ilişkin kararlar.

f)-Geçici hukuki korumalar hakkında verilen kararlar.

g)-(Ek:22/7/2020-7251/39 md.) 353. maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında verilen kararlar.

(2) Birinci fıkranın (a) bendindeki kararlarda alacağın bir kısmının dava edilmiş olması durumunda, kırk bin Türk Liralık kesinlik sınırı alacağın tamamına göre belirlenir. Alacağın tamamının dava edilmiş olması hâlinde, kararda asıl talebinin kabul edilmeyen bölümü kırk bin Türk Lirasını geçmeyen tarafın temyiz hakkı yoktur. Ancak, karşı taraf temyiz yoluna başvurduğu takdirde, diğer taraf da düzenleyeceği cevap dilekçesiyle kararı temyiz edebilir."

Hükümlerini içermektedir.

İlk derece mahkemelerince verilen ve kararların istinaf edilme sınırını belirleyen 6100 Sayılı HMK'nın 341/ 2 maddesinde yer alan parasal sınırı ile Bölge Adliye Mahkemeleri tarafından verilen ve temyiz edilemeyecek kararların belirlenmiş olduğu 6100 sayılı HMK'nın 362/1-a maddesinde yer alan parasal sınırların ne şekilde belirleneceği hususu ise aynı kanunun EK 1 maddesinde düzenlenmiştir.

Buna göre 6100 Sayılı yasanın Parasal sınırların artırılması başlıklı EK 1 maddesi ise " EK MADDE 1- (Ek: 24/11/2016-6763/44 md.)

(1) 200., 201., 341., 362. ve 369. maddelerdeki parasal sınırlar her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, önceki yılda uygulanan parasal sınırların; o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298. maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle uygulanır. Bu şekilde belirlenen sınırların on Türk lirasını aşmayan kısımları dikkate alınmaz.

(2) 200. ve 201. maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hukuki işlemin yapıldığı, 341., 362. ve 369. maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hükmün verildiği tarihteki miktar esas alınır."

Anayasa'nın "Hak arama hürriyeti" kenar başlıklı 36. maddesi

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir" hükmünü içermektedir.

Anayasa'nın 90/5 maddesi ise " Usulüne göre yürürlüğe konulmuş Milletlerarası anlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. (Ek cümle: 7/5/2004-5170/7 md.) Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşmalarla kanunların aynı konuda

farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır." şeklindedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin "Adil yargılanma hakkı" kenar başlıklı 6. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes medeni hak ve yükümlülükleri ile ilgili uyuşmazlıklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini isteme hakkına sahiptir."

Anayasa Mahkemesi Aktif Elektrik Müh. İnş. San. Ve Tic. Ltd. Şti.'nin 2012/855 Başvuru Numaralı kararında;

"Adil yargılanma hakkının en temel unsurlarından biri olan mahkemeye erişim hakkı, bir uyuşmazlığı mahkeme önüne taşıyabilmek ve uyuşmazlığın etkili bir şekilde karara bağlanmasını isteyebilmek anlamına gelmektedir. (B. No: 2012/791, 7/11/2013, § 52). Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), mahkemeye etkili erişim hakkını "hukukun üstünlüğü" ilkesinin temel unsurlarından biri olarak kabul etmekte ve mahkemeye etkili erişim hakkının, mahkemeye başvuru konusunda tutarlı bir sistemin var olmasını ve dava açmak isteyen kişilerin mahkemeye ulaşmada açık, pratik ve etkili fırsatlara sahip olmasını gerektirdiğini ifade etmektedir. Bu sebeple hukuki belirsizliklerin ya da uygulamadaki belirsizliklerin tarafların mahkemeye erişimine zarar verdiği durumlarda bu hakkın ihlâl edildiğine karar verilmektedir (Geffre/Fransa, B. No: 51307/99, 23/1/2003, § 34)

Hukuki güvenlik ile belirlilik ilkeleri, hukuk devletinin önkoşullarındandır. Kişilerin hukuki güvenliğini sağlamayı amaçlayan hukuki güvenlik ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Belirlilik ilkesi ise yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olmasını, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesini ifade etmektedir (E.2013/64, K.2013/142, K.T. 28/11/2013).

Mahkemeye erişim hakkı, kural olarak mutlak bir hak olmayıp, sınırlandırılabilen bir haktır. Bununla birlikte getirilecek sınırlandırmaların, hakkın özünü zedeleyecek şekilde kısıtlamaması, meşru bir amaç izlemesi, açık ve ölçülü olması ve başvurucu üzerinde ağır bir yük oluşturmaması gerekir (B. No: 2013/1613, 2/10/2013, § 38). Devletler bir davanın açılabilirliğine ilişkin olarak takdir hakları gereği bazı sınırlamalar getirebilir ve bu davalar niteliği gereği düzenleyici işlemlere konu olabilir. Bununla birlikte, bu sınırlamalar dava açmak isteyen bir kişinin mahkemeye erişim hakkının özüne zarar verecek seviyeye ulaşmamalıdır (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. Edificaciones March Gallego S.A./İspanya, B. No: 28028/95, 19/2/1998, § 34 ve Rodríguez Valín/İspanya, B. No: 47792/99, 11/10/2001, § 22)." şeklinde açıklamalarda bulunmuştur.

Yine Anayasa Mahkemesi A.J.T. A.Ş. Başvurusunda (Başvuru Numarası: 2015/7895) vermiş olduğu 03/04/2019 günlü kararında;

"Adil yargılanma hakkı bir mahkeme kararına karşı üst yargı yollarına başvurabilmeyi güvence altına almamakla birlikte gerek suç isnadına bağlı yargılamalarda gerekse medeni hak

ve yükümlülüklerle ilişkin yargılamalarda istinaf veya temyiz gibi kanun yollarına başvurma imkânı tanınmış ise bu kanun yolları yönünden de adil yargılanma hakkı kapsamındaki güvencelerin sağlanması gerekir (Hasan İştin, B. No: 2015/1950, 22/2/2018, § 37). Bu bağlamda mahkemeye erişim hakkı, ilk derece mahkemesine dava açma hakkının yanı sıra kişilere itiraz; istinaf veya temyiz gibi kanun yollarına başvurma imkânı tanınmış ise anılan yollara başvurma hakkını da içerir (Ali Atlı, B. No: 2013/500, 20/3/2014, § 49)." şeklinde açıklamada bulunmuştur.

Bu şekilde Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda anılan ve buna benzer şekilde mahkemeye erişim hakkının ihlal edilmiş olduğuna ilişkin olarak vermiş olduğu bir çok kararında mahkemeye erişim hakkının adil yargılanma hakkının, en temel unsurlarından biri olduğu hususuna vurgu yapılmıştır. Kişilerin mahkemeye erişimlerini engelleyecek olan uygulamalar yada bu konudaki hukuki belirsizlikler hem Anayasa Mahkemesi kararlarında ve hem de AİHM kararlarında adil yargılanma hakkının ihlali olarak kabul edilmiştir.

Anayasa'nın 13 maddesinde Temel Hak Ve Özgürlüklerin ne şekilde sınırlanabileceği hüküm altına alınmıştır. Buna göre temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasa'nın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz. Mahkemeye erişim hakkı da hak arama hürriyeti kapsamında olup özüne dokunulmaksızın yalnızca Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilecektir.

Buna göre 6100 sayılı HMK'nın yukarıda anılan 362/1-a. maddesinde temyiz edilemeyen kararlara ilişkin olarak kanuni düzenleme ile bir sınırlama getirilmiş olup bu düzenlemeye göre miktar veya değeri kırk bin Türk lirasını (bu tutar dâhil) geçmeyen davalara ilişkin kararlar bakımından temyiz yasa yolunun kapalı olduğu hususu kabul edilmiştir. Söz konusu 40.000,00TL miktar Yasa Koyucunun takdiri olup mal varlığı değeri itibari ile belirli bir miktarı geçmeyen davalar için verilen kararlara yönelik olarak temyiz yasa yoluna başvurulamaması hususunun Anayasa'ya aykırılığını denetleyen Anayasa Mahkemesi 1985/23 K 1986/2 T ve 20/01/1986 günlü kararında söz konusu miktarlar nedeni ile temyiz yasa yoluna başvurulamaması durumunun mahkemeye erişim hakkını engelleyen bir durum olmadığını ve anılan 1086 sayılı yasa hükümlerinin Anayasa'ya aykırı olmadığı sonucuna varmıştır. Bu yönü ile 6100 sayılı yasanın 362/1-a maddesinde yer alan ve kanunun koyucu tarafından belirlenen 40.000,00TL miktarlı parasal sınır bakımından bir başvuru yapılmamıştır.

Ne var ki anılan 6100 sayılı yasanın 362/1-a maddesinde belirtilen 40.000,00TL miktarlı parasal sınırın uygulanmasına ilişkin aynı yasanın parasal sınırların artırılması başlıklı Ek 1 maddesi incelendiğinde ise "200., 201., 341., 362. ve 369. maddelerdeki parasal sınırlar her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, önceki yılda uygulanan parasal sınırların; o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298. maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle uygulanır. Bu şekilde belirlenen sınırların on Türk lirasını aşmayan kısımları dikkate alınmaz." Hükümüne yer verildiği görülmektedir.

Anılan bu yasa düzenlemeye göre 6100 sayılı HMK'nın 200., 201., 341., 362. ve 369. maddelerindeki parasal sınırlarda her yıl için Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen yeniden değerlendirme oranına göre artış yapılmaktadır. Ek 1 maddede atıf yapılan 341. maddedeki parasal sınırı ilk derece mahkemeleri tarafından verilen kararlara karşı istinaf kanununun yolu

sınırını belirlemekte ve 362. maddedeki parasal sınır ise Bölge Adliye Mahkemeleri tarafından verilen kararlara karşı temyiz edilme sınırını belirlemektedir.

6100 Sayılı yasanın Ek 1 maddesindeki düzenleme gereğince Bölge Adliye Mahkemelerinden verilen kararların temyiz yasa yoluna başvuru sınırları şu şekilde belirlenmiştir. 2019 yılı için 58.800,00TL miktarı, 2020 yılı için 72.070,00TL miktarı, 2021 yılı 78.630,00TL miktarı, 2022 yılı için 107.090,00TL miktarı 2023 yılı için ise 238.730,00TL miktarı aşan kararlar için temyiz yasa yolunun açık olduğu kabul edilmektedir. Son olarak Maliye Bakanlığı'nın açıklamış olduğu 2023 yılı yeniden değerlendirme oranı %58,46 olarak belirlenmiş olup bu orana göre ise 2024 yılı için temyiz edilme sınırı ise bu kez 378.290,00TL olarak uygulanacaktır.

Öncelikli olarak söz konusu iptali istenen 6100 sayılı yasanın Ek 1 maddesinde belirtilen aynı kanununun 341 ve 362 maddelerinde belirtilen parasal sınırların o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığınca belirlenmesi hususu üzerinde durmak gerekmektedir. Temyiz ve istinafa ilişkin parasal sınırların Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 298 inci maddesi hükmü uyarınca Maliye Bakanlığınca belirlenen ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranına göre tespit edilmesi hak arama hürriyetine yapılacak müdahalenin kanunilik unsurunu taşımamaktadır. Burada Anayasa m. 13 gereği açık bir şekilde TBMM tarafından usulüne uygun bir şekilde kabul edilmesi gereken kanun ile yapılması gereken düzenleme idari bir işlem ile vücuda getirilmiş olmaktadır (bkz. Karaaslan, Varol, Kanun Yolları Sistemine Eleştirel Bir Bakış, Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuku Dergisi, C. 15, S. 43, 2019/2, s. 445).

Yukarıda açıklandığı gibi hak arama hürriyeti kapsamında kalan mahkemeye erişim hakkı gereğince Anayasa mahkemesinin yukarıda belirtilen A.J.T. A.Ş. Başvurusunda (Başvuru Numarası: 2015/7895) vermiş olduğu 03/04/2019 günlü kararında da açıklandığı gibi medeni hak ve yükümlülüklerle ilişkin yargılamalarda istinaf veya temyiz gibi kanun yollarına başvurma imkânı tanınmış ise bu kanun yolları yönünden de adil yargılanma hakkı kapsamındaki güvencelerin sağlanması gerekmektedir.

Buna göre 6100 sayılı HMK'nın Ek 1 maddesinde yer alan " her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, önceki yılda uygulanan parasal sınırların; o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması" ibaresi Anayasa'nın 13. maddesine aykırılık teşkil etmektedir. Zira istinaf veya temyiz yasa yoluna ilişkin olarak parasal sınırların belirlenmiş olduğu 6100 sayılı yasanın 341 ve 362. maddelerinde düzenlenen 3.000,00TL ve 40.000,00TL miktara ilişkin yasal düzenleme Anayasa'nın 13. maddesi gereğince ancak TBMM tarafından usulünce kabul edilecek bir yasal düzenleme ile değiştirilebilecektir. Aksinin kabulü halinde, temel hak ve özgürlük kapsamında değerlendirilen ve adil yargılanma hakkı kapsamında olduğu tartışmasız olan, derece mahkemeleri tarafından verilen kararlara karşı istinaf yasa yoluna başvurma ya da temyiz yasa yoluna başvurma hakkının, yani mahkemeye erişim hakkının, kanun yerine idari bir makam olan Maliye Bakanlığı tarafından açıklanan bir orana göre belirlenerek engellenmesi sonucunu doğurmaktadır ki bu durum temel hak ve özgürlüklerin özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabileceği kuralının ihlali sonucunu doğurmaktadır.

Diğer bir yandan Ek madde/2 fıkrası " 200. ve 201. maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hukuki işlemin yapıldığı, 341 inci, 362. ve 369. maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hükmün verildiği tarihteki miktar esas alınır." hükmünü içermektedir.

Buna göre dava değerine göre istinaf veya temyiz edilme sınırının belirlenmesinde hüküm tarihinde geçerli olan parasal sınırlar esas alınmaktadır. Ne var ki mal varlığı değerine ilişkin medeni hak ve yükümlülüklerle ilişkin olarak davasını açan bir kimse yargılamanın ne zaman biteceğini ne zaman hüküm verileceğini bilebilecek durumda değildir. Bu durum bölgeden bölgeye, mahkemeden mahkemeye değişiklik gösterebilmektedir.

Aynı şekilde ilk derece mahkemelerinin karar tarihinden sonra dosyanın istinaf incelemesi için gönderilmiş olduğu Bölge Adliye Mahkemesi Dairesinde dosyanın hangi tarihte inceleneceğini, hangi tarihte karar verileceğini tarafların bilmesi, bunu öngörmesi de mümkün değildir. Hatta aynı işe bakmakta olan Bölge Adliye Mahkemesinde görev yapan ikiz dairelerde dahi dairelerin iş yoğunluğuna, dairede görev yapan üye hakim sayısına göre dahi dosyanın farklı tarihlerde karara çıkması olasılığı bulunmaktadır. Bu nedenle bu durumun yani dosyanın hangi tarihte karara çıkabileceğini istinaf yasa yoluna başvuran vatandaşın bilebilmesi mümkün değildir. Örneğin haksız fiilden kaynaklı tazminat davalarının istinaf incelemesini yapan İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi'nin ilgili daireleri ile aynı işe bakmakta olan Adana Bölge Adliye Mahkemesinde faaliyet gösteren dairemizin iş yoğunluğu farklıdır, bu nedenle aynı tarihlerde gelen benzer nitelikteki dosyaların istinaf incelemesi farklı tarihlerde yapılabilmektedir. Bu durumda dosyanın tarafları bakımından kararın temyiz edilmesi ihtimali olup olmayacağı noktasında ciddi bir belirsizlik ortaya çıkarmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin yukarıda anılan Aktif Elektrik Müh. İnş. San. Ve Tic. Ltd. Şti.'nin 2012/855 Başvuru Numaralı kararında da belirtildiği gibi hukuki güvenlik ile belirlilik ilkeleri, hukuk devletinin önkoşullarındandır. Kişilerin hukuki güvenliğini sağlamayı amaçlayan hukuki güvenlik ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Belirlilik ilkesi ise yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olmasını, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesini ifade etmektedir (E.2013/64, K.2013/142, K.T. 28/11/2013).

6100 sayılı HMK'nın 341 ve 362. maddelerinde belirlenen

3. 000,00TL ve 40.000,00TL miktara ilişkin parasal sınırların aynı yasanın Ek 1. Maddesi gereğince her takvim yılı başından geçerli olmak üzere her yıl Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen yeniden değerlendirme oranı üzerinden yeniden belirlenerek istinaf kanun yolu yada temyiz yasa yolu miktarlarının sürekli değişiklik göstermesi hukuki güvenlik ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olması ilkeleri ile bağdaşmamaktadır.

Şöyle ki örneğin 2019 yılında açılan bir davada dava değerinin 65.000,00TL olduğunun kabulü halinde ilk derece mahkemesince 2019 yılı içerisinde bu dava değerine göre karar verilmesi durumunda bu dosyanın istinaf incelemesini yapan Bölge Adliye Mahkemesinin bu karara ilişkin istinaf başvurusunu Aralık 2019 tarihinde değerlendirmesi ve karar vermesi durumunda bu karar 6100 sayılı HMK'nın 362. maddesi gereğince temyize tabi bir karar olacaktır. Ne var ki aynı dosyanın istinaf incelemesinin 2020 yılı ocak ayında yapılması durumunda ise bu karara karşı temyiz yasa yolu kapalı olacaktır. Bu durum ise tamamen Bölge

Adliye Mahkemesi Dairesinin iş yoğunluğu ve anılan dosyanın hangi tarihte incelendiği durumuna göre değişmektedir.

Yine bir başka örnek verilecek olursa 2019 yılı itibari ile 220.000,00TL miktarlı olarak davanın kabulüne ilişkin olarak verilen bir karara karşı davalının istinaf başvurusu üzerine dosyanın aynı yıl Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesi halinde istinaf eden davalı yanın Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilecek olan karara karşı temyiz yasa yoluna başvurma hakkı bulunmaktadır. Ne var ki bu dosyanın Bölge Adliye Mahkemesince iş yoğunluğu nedeni ile (ya da dosyadaki eksiklik nedeni ile geri çevrilmiş olması veya eksik delil toplanarak karar verilmesine bağlı olarak 6100 Sayılı HMK'nın 353/1-A-6 maddesi gereğince kararın kaldırılarak ilk derece mahkemesine gönderilmesi ve mahkemece ikinci kere karar verilmesi hali gibi yargılamanın uzaması hallerinde) 2023 yılında incelenmesi durumunda Bölge Adliye Mahkemesince verilecek olan karar 6100 sayılı HMK'nın 362/1-a maddesi gereğince kesin olacaktır. Bu ihtimalde örneğin Bölge Adliye Mahkemesince ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak davanın tümü ile reddine karar verilmiş olması durumunda dahi davacı yan bakımından temyiz yasa yolu kapalı olacaktır. Halbuki ilk dava açıldığı tarihi itibari ile bu dosyada verilecek olan karara karşı temyiz yasa yolu açık iken yargılamanın uzamasından kaynaklı olarak temyiz yasa yolu kapalı hale gelmiştir.

Son olarak başka bir örnek verilecek olursa Bölge Adliye Mahkemesince yapılan istinaf incelemesi neticesinde 6100 Sayılı HMK'nın 353/1-b-2 maddesi gereğince istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak 2021 yılında 150.000,00TL miktar üzerinden davanın kabulü şeklinde yeniden hüküm verildiğini ve bu karara karşı davacı ile davalının temyiz yasa yoluna başvurulduğunu kabul edelim. Yargıtay İlgili Hukuk Dairesi tarafından bu dosyaya yönelik yapılan temyiz başvurusunun 2022 yılı aralık ayında kararın hatalı olduğu ve eksik inceleme ile karar verildiği belirtilerek bozma karar verildiğini kabul edelim. Yargıtay ilgili Hukuk Dairesince verilen bozma kararı üzerine, Bölge Adliye Mahkemesi ilgili Dairesince yeniden yargılama yapılarak bu kez 2023 yılında 200.000,00TL miktara göre yeniden karar verildiğini kabul edelim. Bu durumda Bölge Adliye Mahkemesi ilgili dairesince 2023 yılında verilen bu karara karşı 6100 sayılı HMK'nın 362/1-a maddesi gereğince verilen ilk kararı temyiz eden davalı yönünden temyiz yasa yolu kapalı olacaktır. Her ne kadar öncesinde temyiz incelemesi yapılmış ise de anılan madde gereğince hüküm tarihi itibari ile miktar olarak bozma kararı üzerine yeniden yapılan yargılamada verilen ikinci karara karşı temyiz yasa yolu kapalı olacaktır. Halbuki kanun yollarının temel amacı daha güvenceli bir yargılama yapılmasını sağlamaktır. Verdiğimiz örnekte ise daha önceden temyiz yoluna tâbi bir karar yeniden değerlendirme oranı nedeniyle bu defa temyiz denetimi dışında kalmakta ve Yargıtayın yaptığı ilk temyiz incelemesi sonucu verdiği bozma kararının ne ölçüde uygulandığı bu defa Yargıtay denetimi dışında kalmaktadır.

Bu ve bunun gibi tüm bu olasılıklar dikkate alındığında istinaf ve temyiz yasa yolu bakımından 6100 sayılı HMK'nın 341 ve 362 maddelerinde düzenlenen parasal sınırların uygulanmasına ilişkin olarak EK 1 maddesinde getirilen parasal sınırların her takvim yılı başından geçerli olmak üzere her yıl Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen yeniden değerlendirme oranı üzerinden yeniden belirlenmesi istinaf ve temyiz yasa yolu miktarlarının sürekli değişiklik göstermesine neden olmaktadır. Mahkemeye erişim hakkı kapsamında dosyasında verilecek olan karara karşı temyiz yasa yoluna başvurmak isteyen vatandaşın dosyasında verilecek olan kararın hangi tarihte çıkacağını bilmesi ve bunu öngörmesi mümkün değildir. Bu durum yargılamanın yapıldığı ilk derece mahkemesinin yoğunluğuna bu mahkemede görev yapan hakimin tutumuna doğru ve isabetli karar vermesine bağlı olduğu gibi kararın istinaf incelemesini yapan Bölge Adliye Mahkemesinin iş yoğunluğuna göre de değişkenlik

gösterebilir. Söz konusu durumun hukuki güvenlik ve hukuk normlarının öngörülebilir olması ilkeleri ile bağdaşmadığı da muhakkaktır.

Bu duruma ilişkin olarak yukarıda da belirtildiği gibi doktrinde şu eleştiri yapılmaktadır: “... yeniden değerlendirme oranının uygulanması nedeni ile ortaya çıkan sorun temel olarak yeniden değerlendirme oranı ile istinaf ve temyiz sınırının yıllık olarak değiştirilmesi şeklindeki hak arama hürriyetine yönelik kanuni olmayan bir sınırlandırmanın sona erdirilmesi ile çözülebilir. Yeniden değerlendirme oranında ısrar edilmesi ihtimalinde ise bir defa istinaf veya temyiz edilmiş bir kararın daha sonraki aşamalarda da -yeniden değerlendirme oranına bakılmaksızın- istinafın veya temyiz mümkün olduğunun bir kanun hükmüyle düzenlenmesi ikinci bir çözüm olabilir.” (Karaaslan, agm., s. 447-448).

Tüm bu açıklamalar ve örneklemelerden sonra Dairemizin önünde bulunan iş bu somut norm denetimi başvurusuna konu olan iş bu dosya özelinde dosya içeriği incelendiğinde; eldeki davanın dava tarihi 13/11/2020 olup İstanbul 18. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından yapılan yargılama sonunda 16/04/2021 günlü karar ile yetkisizlik kararı verilmiş ve davacının süresi içinde talebi üzerine dosya Adana Asliye Hukuk Mahkemesine gönderilmiştir.

Adana 16. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2021/291 esas sırasına kaydı yapılan dosyada 17/09/2021 günlü tensip zaptı ile duruşma günü belirlenerek taraflara yeni duruşma günü tebliğ olunmuş ve Adana 16. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından yapılan yargılama neticesinde 15/03/2022 günlü karar ile davanın reddine karar verilmiştir.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin yerleşik kararlarına göre tasarrufun iptali davalarında dava değerini, takip konusu alacak ile iptali istenilen tasarruf konusu malın değerinden hangisi az ise o değer oluşturur. Buna göre eldeki dosyanın dava değeri daha düşük miktar olan alacak değerine göre belirlenecek olup bu değer 159.471,01TL'dir.

Söz konusu 159.471,01TL'lik dava değerine göre; İstanbul 18. Asliye Hukuk Mahkemesinin yetkisizlik karar vermiş olduğu karar tarihi olan 2021 yılı itibari iş bu dosyada tarafların temyiz yasa yoluna başvuru yapma olanağı bulunmaktadır, zira 2021 yılı itibari ile 6100 Sayılı HMK 362/1-a maddesi gereğince temyiz sınırına ilişkin parasal sınır 78.630,00TL idi. Ne var ki yargılama tamamen usuli bir karar nedeni ile uzamış ve İstanbul 18. Asliye Hukuk Mahkemesinin yetkisizlik kararı ile dosya Adana 16. Asliye Hukuk Mahkemesine gönderilmiş ve burada yapılan yargılama neticesinde 15/03/2022 günlü karar ile davanın reddine karar verilmiştir. Davacı vekili tarafından yapılan istinaf başvurusu üzerine, dosya istinaf incelemesi amacı ile dairemize gönderilmiş ve 01/06/2022 gününde 2022/1630 esas sırasına kaydı yapılmıştır.

İş bu dosyanın istinaf başvurusu Dairemizce 2022 yılında değerlendirilebilmiş olması durumunda Dairemizce verilecek olan karar dava değeri 6100 Sayılı HMK 362/1-a maddesi gereğince belirlenen temyiz parasal sınırı olan 107.090,00TL'lik sınırın üzerinde olduğu için 2022 yılı içinde Dairemizce verilecek olan karar temyiz sınırında olacak ve Dairemizce verilecek olan her türlü karara karşı tarafların temyiz yasa yoluna başvuru hakları oluşacaktı.

Ne var ki dairemizin iş yükü nedeni ile 2022 yılı Haziran ayında dairemize gelen bu dosya 2022 yılında incelenemediği gibi 2023 yılı itibari ile de 06/02/2023 gününde Kahramanmaraş merkezli depremlerin Adana ilini de etkilemiş olması nedeni ile belirli bir süre müzakere yapılamamış olması, araya adli tatil sürecinin girmesi gibi nedenlerle davacı vekilinin

25/04/2022 gününde yapmış olduğu ve incelenmek üzere dairemize 01/06/2022 gününde gelen dosyanın istinaf başvurusu halen daha incelenememiştir.

Bu süreçte ülkemizde özellikle 2022 yılında yaşanan enflasyonist ortamdan kaynaklı olarak yeniden değerlendirme oranı Maliye Bakanlığı tarafından %122,90 olarak açıklanmış olup buna uygun şekilde 6100 sayılı HMK 362/1-a maddesinde belirlenen temyiz edilebilirlik sınırı 2023 yılı için 238.730,00TL'na yükselmiştir. Bu durumda artık davacı vekilinin temyiz başvurusunun Dairemizce değerlendirildiği tarih itibari ile verilecek olan karar 6100 Sayılı HMK'nın 362/1-a maddesi gereğince miktar itibari ile kesin nitelikte olacak ve Dairemizce verilecek olan karara karşı tarafların temyiz yasa yoluna başvurma hakları bulunmayacaktır.

Dairemizce iş bu başvurunun yapılmış olduğu tarihi itibari ile halen 2022 yılı esaslı dosyaların istinaf incelemesi yapılmakta olup sıra numarası itibari ile 2022/600 esas ve devamındaki dosyaların istinaf incelemesi sırası ile yapılmaktadır. Dairemizdeki iş yoğunluğu nedeni ile davacının istinaf başvurusu hakkında 2024 yılında değerlendirme yapılabilecektir.

Tüm bu süreçte dairemizin 2022/1630 esaslı iş bu dosyasında, dosyanın taraflarının herhangi bir dahli bulunmamaktadır. Davacı şirket kendisi aleyhinde verilen bir karara karşı istinaf kanun yoluna başvuru yapmış olup, başvuru tarihi itibari ile dava değeri, temyiz sınırı olan 107.090,00TL'nin üzerinde olduğu için ilk başvuru anında temyiz yasa yolu açık olan karara karşı dosyanın istinaf incelemesi için Dairemizde beklemesi sırasında geçen süreç nedeni ile dosyada verilecek olan karara karşı artık temyiz yasa yolu kapalı olacaktır. Bu durum yukarıda açıklandığı gibi hukuki belirlilik ilkesi ve hukuk güvenliği ilkesi ile bağdaşmamakta; daha güvenceli bir yargılamayı amaçlayan üç aşamalı muhakeme sürecinden de tarafları mahrum bırakmaktadır. Davacı iş bu istinaf başvurusunu yaptığı tarih itibari ile dosyanın istinaf incelemesi sırasının ne zaman geleceğini bilememektedir. Davacının yine Maliye Bakanlığı tarafından tespit ve ilan edilecek olan temyiz sınırını da doğrudan belirleyen yeniden değerlendirme oranını da öngörme imkanı yoktur.

Anayasa Mahkemesi 2023/36 esas ve 2023/142 karar sayılı ve 13/10/2023 günlü ve 32338 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 26/7/2023 tarihli kararında da benzer bir düzenleme içeren 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 18/6/2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanun'un 20. maddesiyle değiştirilen 46. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "Konusu yüz bin Türk lirasını aşan..." ibaresinin Anayasa'nın 13. ve 36. maddelerine aykırı olduğu kabul edilerek iptaline karar vermiştir. İptal kararında;

"...16. Bu bağlamda temyize tabi kararların belirlenmesine ilişkin parasal sınırın her yıl güncellenmesi nedeniyle hangi tarihteki parasal sınıra göre temyiz kanun yoluna başvurulabileceğinin kanunda belirli bir açıklıkta ve öngörülebilir bir şekilde düzenlenmesi gerekir. Bu itibarla kuralda temyiz kanun yoluna başvuru açısından hangi tarihteki parasal sınırın uygulanacağı hususunun açık, net ve tereddüde yer vermeyecek şekilde düzenlenmemiş olması nedeniyle kuralın kanunilik şartını taşımadığı sonucuna ulaşılmıştır.

17. Kaldı ki Anayasa'nın 13. maddesi uyarınca kuralın öngördüğü sınırlamanın ölçülü de olması gerekir.

18. Anayasa'nın anılan maddesinde güvence altına alınan ölçülülük ilkesi elverişlilik, gereklilik ve orantılılık olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. Elverişlilik öngörülen sınırlamanın ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, gereklilik ulaşılmak istenen amaç bakımından sınırlamanın zorunlu olmasını, diğer bir ifadeyle aynı amaca daha

hafif bir sınırlama ile ulaşılmamasının mümkün olmamasını, orantılılık ise hakka getirilen sınırlama ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir.

19. Kurala konu yüz bin TL'lik parasal sınırın her yıl yeniden değerlendirilmesine göre güncellenmesi nedeniyle 2023 yılı için beş yüz seksen bir bin TL'nin altındaki davalar istinafta kesinleşmektedir.

20. Belli bir tutarı aşmayan kararlara karşı temyiz yolunun kapatılmasının amacının Danıştayın iş yükünün azaltılması olduğu anlaşılmaktadır.

21. 2577 sayılı Kanun'un 45. maddesinin (1) numaralı fıkrasına göre konusu beş bin Türk lirasını geçmeyen vergi davaları, tam yargı davaları ve idari işlemlere karşı açılan iptal davaları hakkında idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlar kesin olup bunlara karşı istinaf yoluna başvurulamaz. Bu parasal tutar anılan Kanun'un ek 1. maddesi uyarınca yeniden değerlendirilmesine göre güncellendiğinden 2023 yılı için yirmi bin Türk lirası olarak uygulanmaktadır.

22. Usul ekonomisi ve makul sürede yargılama ilkeleri açısından önemsiz sayılabilecek bazı davalarda verilen kararların kesin olması hükmün denetlenmesini talep etme hakkına aykırılık teşkil etmez (AYM, E.2022/135, K.2023/30, 16/2/2023, § 35). Ayrıca ilk derece mahkemesi kararlarına karşı yapılan istinaf başvurusunun reddine ilişkin kararlar da hükmün denetlenmesi hakkına aykırılık teşkil etmez. Ancak bölge idare mahkemesince istinaf başvurusu kabul edilerek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılması ve işin esası hakkında karar verilmesi hâlinde bölge idare mahkemesinin ilk elden verdiği bu karara karşı temyiz kanun yoluna başvurulamaması hükmün denetlenmesi hakkına aykırılık teşkil edebilir. Zira konusu istinaf sınırının üzerinde olup beş yüz seksen bir bin Türk lirasının altında kalan uyuşmazlıkların tamamının tutar açısından önemsiz olduğu söylenemez ve kural nedeniyle bölge idare mahkemesi kararlarına karşı temyiz kanun yoluna başvurulamamaktadır.

23. Bu kapsamda tutarı itibarıyla önemsiz olduğu kabul edilemeyecek vergi, tam yargı veya iptal davasında, ilk kez bölge idare mahkemesince davacı aleyhine bir hüküm kurulması durumunda, kural nedeniyle bu hükmün denetlenememesi kişilere aşırı külfet yüklemekte, Danıştayın iş yükünün azaltılması amacı ile davacıların hükmün denetlenmesini talep etme haklarını kullanmadaki menfaatleri arasındaki denge davacılar aleyhine bozulmaktadır. Bu nedenle konusu beş yüz seksen bir bin Türk lirasının altında kalan tüm vergi davaları, tam yargı davaları ve idari işlemlerden kaynaklanan davalarda ilk kez davacılar aleyhine hüküm kuran bölge idare mahkemesi kararına karşı temyiz kanun yoluna başvurulamaması hükmün denetlenmesini talep etme hakkına orantısız bir sınırlama getirmektedir." gerekçelerine yer verilmiştir.

2023 yılı itibari ile Bölge Adliye Mahkemelerinden verilen kararlara karşı temyiz sınırı 238.730,00TL olup. 2024 yılı için Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen yeniden değerlendirilmesine göre temyiz sınırı 378.290,00TL olarak uygulanacaktır. Davanın kısmen kabul ve kısmen reddi halinde temyiz edilme sınırı ise temyiz eden tarafa göre belirlenmektedir. Örneğin 750.000,00TL miktarlı bir mal varlığına ilişkin dava dosyasında Bölge Adliye Mahkemesince 2024 yılı için yarı oranda kısmen kabul ve kısmen red kararı verilmesi halinde kabul olunan kısım (375.000,00TL) veya red olunan kısım (375.000,00TL) itibari ile temyiz edilme sınırı aşılmayacağı için bu karara karşı tarafların temyiz başvurusunda bulunma hakları olmayacaktır. Günümüz ekonomik koşullarına göre söz konusu miktarların önemsiz küçük bir miktar olduğu

söylenemez. Bu kapsamda tutarı itibarıyla önemsiz olduğu kabul edilemeyecek olan mal varlığı değerine ilişkin bir davada ilk kez bölge adliye mahkemesince davacı yada davalı aleyhine bir hüküm kurulması durumunda, kural nedeniyle bu hükmün denetlenememesi kişilere aşırı külfet yüklemekte, yargının iş yükünün azaltılması amacı ile tarafların hükmün denetlenmesini talep etme haklarını kullanmadaki menfaatleri arasındaki denge taraflar aleyhine bozulacaktır. Bu nedenle de söz konusu kanunun hükmünün iptali gerektiği kanaati oluşmuştur.

Tüm bu açıklamalar kapsamında sonuç olarak davacı Gelecek Varlık Yönetim A.Ş vekilinin Anayasa'ya aykırılık itirazlarının ciddi olduğu kabul edilmiştir.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere:

1- 6100 sayılı yasanın 341 ve 362 maddelerinde düzenlenen miktar itibari ile istinaf veya temyiz edilebilirlik sınırlarını doğrudan etkileyen 6100 sayılı HMK'nın EK 1 maddesinde yer alan "341., 362. ve ... maddelerdeki parasal sınırlar her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, önceki yılda uygulanan parasal sınırların; o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle uygulanır....." hükmünün,

2-Aynı düzenlemenin 2. fıkrasında yer alan "..... 341., 362. ve 369. maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hükmün verildiği tarihteki miktar esas alınır." hükmünün,

A)-Temyiz edilebilirlik sınırlarının ancak kanun ile belirlenmesi gerektiği halde İstinaf / temyiz sınırını belirleyen miktarların idari bir kurum olan Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen yeniden değerlendirme oranlarına göre tayin edilmiş olması nedeni ile T. C Anayasa'sının 2. maddesinde yer alan Türkiye Cumhuriyeti bir Hukuk Devletidir, düzenlemesine,

B)-Aynı durumda olan ve aynı tarihlerde istinaf incelemesi için farklı bölgelerdeki Bölge Adliye Mahkemelerine gönderilen dosyalar bakımından Dairelerin iş yoğunluğu ya da farklı nedenlerle dosyaların farklı tarihlerde karara çıkması nedeni ile aynı konumda bulunan kişilerin bir kısmı yönünden temyiz yasa yoluna başvurma hakkı tanınırken aynı konumda olan bir başka kesim için sadece dosyanın geç karara bağlanması nedeni ile karara karşı temyiz yoluna başvurma hakkının engellenmesi ihtimali nedeni ile T.C Anayasa'sının 10. Maddesinde yer alan "Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." düzenlemesine,

C)-6100 Sayılı yasanın 341. ve 362. maddelerinde yer alan temyiz edilebilirlik sınırlarını belirleyen 3.000,00TL'lik İstinaf sınırına ilişkin hükmün ve 40.000,00TL'lik temyiz sınırına ilişkin hükmün temel hak niteliğinde olan hak arama hürriyeti kapsamında olması nedeni ile söz konusu hürriyetin ancak Kanun ile sınırlanması ve belirlenmesi gerektiği halde İstinaf / temyiz sınırını belirleyen miktarların idari bir kurum olan Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen yeniden değerlendirme oranlarına göre tayin edilmiş olması nedeni ile, ve söz konusu belirlenen değerlerin ölçülü olmaması nedeni ile T.C Anayasa'sının 13. maddesinde yer alan "temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz." düzenlemesine,

D)-Kişilerin dava açarken ya da istinaf kanun yoluna başvururken yaptıkları başvurunun temyiz yasa yoluna başvurma hakları olup olmadığı noktasında belirsizliğe düşmüş olmaları bu konuda tam ve kesin bir öngöründe bulunamamaları nedeni ile hukuki belirlilik ve hukuki güvenlik ilkelerinin ihlal edilmesi, sadece yargılamanın uzun sürmesi nedeni ile kişilerin temyiz yasa yoluna başvurma haklarının ortadan kaldırılmış olmasının kişilerin mahkemeye erişim haklarını engeller mahiyette olması nedenleri ile T.C Anayasa'sının 36. maddesinde yer alan adil yargılanma hakkını düzenleyen “Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.” düzenlemesine, aykırı olduğu kanaatine varılmış olduğundan TC. Anayasasının 152/1 maddesi ve 6216 sayılı yasanın 40. maddesi gereğince anılan 6100 sayılı yasanın hükümlerinin iptali amacı ile Anayasa Mahkemesine başvuru yapılmasına,

3-İş bu dosyada davacının istinaf başvurusunun değerlendirilmesinin Anayasa'nın 152/2 maddesi gereğince Anayasa Mahkemesi'nce bu konuda bir karar verilinceye kadar geri bırakılmasına,

4-İptali istenen kuralların Anayasanın hangi maddelerine aykırı olduklarını açıklayan iş bu gerekçeli ara kararın ıslak imzalı aslı ile başvuru kararına ilişkin tutanağın onaylı örneği, iş bu dosyaya ait dava dilekçesi, davayı açan belgeler ile dosyanın ilgili bölümlerinin onaylı örneklerinin hazırlanarak suret dosyanın dizi listesine bağlanarak Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesine,”